

POHOD MLADIH PLANINCEV NA VELIKI ROG

Jesen je že poštena obiskala naše kraje s hladnimi jutri in odpadajočim listjem, ki je prijetno šelestelo pod nogami v svojih čudovitih toplih barvah. Da bi začutili ta jesenski utrip v naravi, so se mladi planinci naše šole (13 mlajših in 10 starejših), v soboto, 13. 11. 2021, z vodnico Branko, mentorico Melito in izkušenim planincem Francijem odpravili na Veliki Rog, ki je s svojo nadmorsko višino, 1099 metrov, najvišji hrib na Kočevskem.

Z avtobusom so se odpeljali do Žage Rog, kjer so si privoščili malico iz nahrbtnika, nato pa se povzpeli na vrh Roga. Med hojo ni manjkalo klepeta in otroške razigranosti.

Na vrhu so mladi pohodniki takoj opazili izobešeno slovensko zastavo in razgledni stolp, na katerega so se previdno in pogumno povzpeli drug za drugim. Nekateri so premagali strah pred višino in se prvič povzpeli tako visoko. Pri tem se je pokazal pozitiven vpliv skupine na posameznika. Čeprav na vrhu ni bilo koč, so mladi planinci vseeno poiskali primeren prostorček za malico in izpolnjevanje dnevnikov. Marsikatera zanimivost pa se je za spomin ujela v foto objektiv. Z vrha je bil sestop po drugi poti, ki je bila na določenih mestih strma in spolzka, zato sta bili previdnost in varnost na prvem mestu.

Vodnica in mentorica sta na območju Žage Rog, največjega in najmodernejšega lesnoindustrijskega obrata na Slovenskem pred 1. svetovno vojno, povedali nekaj besed in zanimivosti o življenju in delu nekdanjih prebivalcev, o obratovanju parne žage in pomenu dveh betonskih bazenov s premerom 15 metrov in globino 7 metrov. Mladi planinci so z zanimanjem prisluhnili razlagi in postavili kar nekaj vprašanj.

Večina pozna oz. je vsaj slišala za kraljico Roga, skoraj vsi navzoči planinci pa so prvič objeli kralja Roga, ki se skriva in mirno kraljuje v jelovo-bukovem gozdu. Kar lepo število otroških rok je bilo potrebnih, da so ga objeli in tako sklenili svoj objem.

Zgodovinski del in spomine na preteklost pa so nagradili z obiskom grobišča pod Krenom. Kraj dogodka in vsa simbolika je spodbudila zanimanje in vplivala na vzdušje prisotnih.

Ob prihodu v Kočevje so vsa doživetja in zanimivosti, vsaj mlajši, hiteli pripovedovati svojim staršem. Bolj kot to, pa je za vse udeležence pohoda nadvse pomembno druženje na svežem zraku z vrstniki in prijatelji.

Mladi planinci stopamo v veseli december z veliko željo, da bi planinskega druženja vedno več, brez ukrepov in omejitev.

Mentorica Melita Berlan